

Diaconie
Evangelisch-Lutherse
Gemeente Amsterdam

Jaarbericht
Lutherse Diaconie
Amsterdam

'We blijven appelboompjes planten'

Diaconie: elk mens telt!

Sinds 1588 zetten we ons als Lutherse Diaconie van Amsterdam in voor mensen die tussen wal en schip vallen. Dat doen we graag samen met anderen. We geloven in verbinden in plaats van verdelen. In het versterken van gemeenschapszin, want mensen hebben mensen nodig.

We willen een stad waarin niemand zich hoeft te 'verstoppen' vanwege geloof, geaardheid of afkomst; waarin elk mens telt. We ondernemen en steunen programma's met en voor mensen die gevlucht, dak- en thuisloos, verslaafd, uitgesloten zijn. Vooral in Amsterdam, maar ook wereldwijd. We gaan daarbij uit van de eigen waarde en kracht van mensen. Ons geloof inspireert ons hierbij.

In 2017 is het 500 jaar geleden dat Maarten Luther zijn 95 stellingen aan de deur van de slotkapel in Witteberg sloeg. Op weg naar dit 'Lutherjaar' willen we als Diaconie nog uitdrukkelijker diaconaal investeren in en met onze lutherse gemeenschappen in Amsterdam. Dat staat in het nieuwe beleidsplan 2011-2017 dat als motto 'We blijven appelboompjes planten' heeft. Lees het hele beleidsplan op www.diaconie.com. Waarom het dit motto meegekregen heeft, leest u op de volgende pagina.

Retourtje Water

Wat een feest werd de afsluiting van Retourtje Water! In polonaise liepen de 200 basisschoolleerlingen die deelnamen aan het milieuproject door de Oude Lutherse Kerk. Samen met het Amsterdams Natuur en Milieu Educatie Centrum en Waternet nam de Diaconie in 2007 het initiatief voor Retourtje Water. De Diaconie wil hiermee op een praktische en vrolijke manier aandacht vragen voor duurzaamheid. Lees verder op pagina 2.

Mensen

Diaconaat doe je met elkaar. Doet u mee?

Adofo eet stampot

Er zijn in Amsterdam naar schatting 15.000 migranten zonder geldige verblijfspapieren. Samen met anderen zet de Diaconie zich voor hen in via het Wereldhuis, Stap Verder, de kapelgroep Schiphol-Oost en via diaconale maaltijden. Een van die 15.000 is Adofo.

Adofo is 33 jaar en komt uit Ghana. Hij kwam zes jaar geleden naar Nederland om een beter bestaan op te bouwen. Dat valt niet altijd mee, maar Adofo doet zijn best. "Mijn geloof houdt me staande en het is fijn om in de Lutherse gemeente mensen te ontmoeten die als een familie voor mij zijn", zegt Adofo.

Om te kunnen overleven doet Adofo vrijwilligerswerk waarvoor hij een kleine vergoeding ontvangt. Ook volgt hij een opleiding in de zorg. Via Kopje Thee+ kon een stage voor hem geregeld worden. "Zo heb ik toch nog houvast bij terugkeer als ik niet in Nederland mag blijven." Adofo is al aardig ingeburgerd, want hij eet zelfs stampot. "Maar het is niet mijn lievelingsmaaltijd", zegt hij er bij.

Omzien naar elkaar

Diakenen en diaconale vrijwilligers van de Lutherse gemeenschap zetten zich het hele jaar in voor mensen die aandacht of steun nodig hebben.

Zo werden 50 mensen uitgenodigd om mee te gaan met de diaconale vakantie-weeken in Lunteren, Diessen of elders. Met kerst werden 354 mensen verblijd met een kerstgroet, vergezeld van een kerststol of doosje bonbons. Ook werden door de verschillende kerken – wij noemen ze brandpunten – uitjes georganiseerd voor ouderen. Met kerst en Pasen worden er groeten verstuurd naar gevangen vreemdelingen op Schiphol-Oost.

Wat drijft ons?

Dat moet gebeuren!

Heinz Massop (77) is al 16 jaar diaken. Hij is vice-voorzitter van de gemeentediakenen en lid van het diaconiebestuur. Wat doet hij zoal als diaken? Heinz: "Ik breng huisbezoeken aan voornamelijk ouderen. Ook ga ik soms naar iemand toe die financieel in de knel zit om poolshoogte te nemen, mee te denken en zo nodig via de diaconie hulp te geven. In kerkdiensten collecteer je en assisteer je bij het Avondmaal."

Waarom diaken? Heinz: "Omdat ik gevraagd ben en vond dat ik 'ja' moest zeggen. Eigenlijk heb ik het van m'n moeder en stiefvader geërfd, zij waren ook heel actief."

Op de vraag of de diaconie eigenlijk nog wel nodig is en of de kerk zich niet kan beperken tot kerkdiensten, reageert Heinz haast verontwaardigd: "De kerk zou haar plicht verzaken als ze niets aan diaconaat deed. Armen moeten geholpen worden. Dat moet gebeuren. Zeker in deze tijd, want van de huidige regering hebben we niet veel te verwachten!"

Liefde van mens tot mens

Mevrouw Brouwer-van Hylcklama Vlieg (94) is Luthers diacones. Een diacones is een protestantse verpleegster die de verpleging als liefdewerk verricht. "Het begon allemaal met een preek", vertelt ze. "Een moedige preek net na de oorlog die de mensen aanstak tot naastenliefde. De predikant preekte dat de liefde van mens tot mens belangrijker is dan het nadragen van mensen die 'fout' waren in de oorlog. Dat vond ik in die tijd zo bewonderenswaardig dat ik besloot om diacones te worden. Dat was nogal een stap omdat een diacones maar de helft van het salaris van een verpleegster kreeg. Bovendien moest je ingezegend worden en een gelofte afleggen. Trouwen mocht wel, maar alleen als God dat op je pad bracht."

"Vaak had je in je werk met ziekte, dood en verdriet te maken, maar ik zocht altijd de zonzijde van het leven op en probeerde mensen op die manier op te beuren. Ik ben altijd blijven geloven dat als je in moeilijkheden bent, God je bijstaat. Elke dag die God ons geeft, dient ergens voor."

Je bent er niet alleen voor jezelf

Hildegard Essed is 54 jaar en sinds twee jaar diaken. Ze werkt als docent en coördinator op het ROC. Waarom zei ze 'ja' op het diakenwerk? Hildegard: "Ik merkte dat ik meer wilde dan alleen maar met mijn carrière bezig zijn. Ik leerde studenten hoe ze in de zorg behulpzaam voor ouderen moeten zijn en hoe zij als een hulpverlener zwakkeren in de samenleving kunnen bijstaan. Maar buiten mijn werk deed ik niets met die theorie. Op mijn vijftigste wilde ik wat meer tijd vrijmaken om wat te betekenen voor hulpbehoevenden. Het diakenwerk in de Lutherse kerk bleek voor mij een oplossing om de theorie in mijn dagelijks leven uit te voeren."

Hildegard is vooral actief in het bestuurlijke werk van de Diaconie. In Zuidoost denkt ze mee over het nieuwe initiatief Stap Verder (zie elders in dit Jaarbericht). Ze is lid van het dagelijks bestuur van de Diaconie en helpt zo mee invulling te geven aan het Lutherse diaconale werk in de stad. Hildegard: "Mijn drijfveer is zorgen voor een ander. Weten dat je er op deze wereld niet alleen bent voor jezelf."

Diaconie is bewegen

Diaconaat is voor ons: je niet neerleggen bij onbarmhartigheid en onrecht, maar in beweging komen. In dit Jaarbericht leest u er over. Met de deelname aan de GGZ-InGeestloop komen we letterlijk in beweging. In 2010 liepen we met drie teams mee aan deze loop van ruim 10 kilometer. De Diaconie combineert dit met steun aan een sociaal doel. Ook in 2011 doen we weer mee.

Stille hulp aan stadgenoten

Ondanks de vele voorzieningen en regelingen vallen er regelmatig mensen in onze stad tussen wal en schip. De Diaconie probeert samen met anderen waar mogelijk en nodig bijstand te geven. Soms via directe contacten van gemeentediakenen of diaconaal medewerkers. Vaak ook door partnerorganisaties te steunen bij deze hulpverlening. Zo werden er voor noodhulp aan stadgenoten in het afgelopen jaar bijdragen gegeven aan oecumenisch centrum de Open Deur (Begijnhof), Kerk & Buurt Noord, het fonds Bijzondere Noden Amsterdam (www.ssbna.nl) en de opstartkosten van het Fonds Acute Nood in Geuzenveld en Slotmeer.

Jaarbericht 2010

Diaconie van de Evangelisch-Lutherse Gemeente Amsterdam
Maasstraat 148
1079 BK Amsterdam
ING 4620048
Telefoon: (020) 404 47 08
E-mail: info@diaconie.com

www.diaconie.com

Tekst

Betty Bos
Bianca Gallant
Judith van den Berg-Meelis
Hanne Wilzing
Peggy Leeflang

Foto's

Lutherse Diaconie
Kerk in Actie
Elsa Aarsen
ANMEC

Schilder Appelboom

Guillaume Marcel Monné

Redactie

Ellen van der Kemp

Vormgeving

www.jeroenvandenboer.nl

Druk

Libertas

Diaconie
Evangelisch-Lutherse
Gemeente Amsterdam